

Folk, der skrev under, vidste ikke, hvad de skrev under paa. Jeg lykønsker den ærede Landbrugsminister med saadanne Vælgere, han har i sin Kreds, der sætte deres Navne uden at vide af, hvad de skrive under paa. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at hvis den højtærede Landbrugsminister har mange af den Slags Vælgere, er hans Valg sikret for mange Aar. Men kom ellers frem med de Oplysninger! Jeg vilde gerne se dem. Underskrifterne ere originale nok, men jeg kan naturligvis ikke vide, om de paagældende have haft nogen Forstaaelse af det, de skrev under paa. Nu siger den ærede Minister, at det havde de slet ikke.

Saa siger den ærede Minister, at jeg har ikke rørt ved Kirkerne før. Nej, man kan jo ikke røre ved alting paa Finansloven. Jeg har altsaa rørt ved dem i Aar og draget dem frem ikke alene her under Landbrugsministeriet, men alle Steder, hvor Staten staar som Kirkeejer, og jeg tror, det er for tjenstligt, at vi have faaet denne Oversigt over, hvordan Staten i den Sag staar i det.

Den ærede Landbrugsminister siger, at det er ikke hans Skyld, naar Underskuddet er saa stort. Han vasker sine Hænder og lægger Skylden over paa sin Forgænger. Det er en nem Maade at slippe fra det paa; men saa helt uskyldig, som den ærede Minister her vil give det Udseende af, er han slet ikke, for vi have til Finanslovens anden Behandling faaet to Ændringsforslag — der staar Anders Nielsen under dem begge —, det ene paa 800 Kr., det andet paa 900 Kr. Det er dog en Forhøjelse paa 1,700 Kr. i alt, saa helt uskyldig er den ærede Landbrugsminister ikke. Men nu føjede den ærede Minister til . . . .

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløben.

K. M. Klausen: Maa jeg saa bede om Ordet.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Her er atter et Eksempel paa, hvordan det ærede Medlem forstaaer at smyg omkring. Nu siger han, at han kan godt forstaa, at den omtalte Adresse er generende for mig. Det er den aldeles ikke, og jeg har ikke i mindste Maade tilkendegivet noget saadant. Men enhver, der hører det ærede Medlem uden at have hørt mine Bemærkninger, maa gaa ud fra, at jeg i Ord eller paa anden Maade

har tilkendegivet, at den er generende. Saadan er det, det ærede Medlem argumenterer, og det gør det unægteligt noget besværligt at diskutere med det ærede Medlem, men at det er besværligt, har det ærede Medlem ingen Ære af. Han henviste til, at Underskrifterne var gode nok. Jeg har en Erindring om — det fremgaar vist endogsaa af Rigsdagstidenden —, at det ærede Medlem nægtede mig at faa disse Underskrifter at se. Men det faar nu være, som det vil, jeg skal nok faa den Historie opklaret, og det ærede Medlem faar ingen Fornøjelse af den Adresse.

Saa var der det med Kirkerne. Nu er det ærede Medlem dog vistnok kommen udover det at blande dem sammen med Forlystelsesetablissementerne, men det ærede Medlem siger, at saa ganske uskyldig er Landbrugsministeren dog ikke, thi han har i Aar stillet to Ændringsforslag — begge underskrevne Anders Nielsen —, der gaa ud paa det og det Beløb til Domænekirkerne. Ja, de Forslag ere stillede, og Skrivelserne, der ledsage dem, ere underskrevne Anders Nielsen, og disse Forslag ere tiltraadte af, jeg tror, hele Finansudvalget, det ærede Medlem indbefattet. Hvorfor i al Verden skulle vi saa strides om dem? Naar det ærede Medlem tiltræder det, Landbrugsministeren foreslaar, synes jeg ikke, der burde være Strid mellem Landbrugsministeren og det ærede Medlem. Men det ærede Medlem vil nu en Gang strides, ogsaa om det han i Virkeligheden er enig med Ministeren om.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) anslog i Dag, da han omtalte Ukrudtsbekæmpelsen, en anden Tone end i Gaar. I Gaar forsøgte det ærede Medlem at være saglig, hvad det Spørgsmaal angaar, og forsøgte at imponere os Landmænd med den Viden, han sad inde med paa det Omraade. Da det ikke lykkedes at imponere os synderligt, synes det ærede Medlem nu at have skiftet Taktik; i Dag forsøger han at være spydig og at haane Landmændene. Om det ærede Medlem kommer videre ad den Vej, turde dog staa hen.

Det ærede Medlem paastod i Dag, at Ukrudtet var i Fremvækst, til Trods for, at han selv i Gaar ved Tal oplyste, at det var i Aftagende. Jeg og flere opfordrede det ærede Medlem til i Dag at nævne de samme Tal som i Gaar; det ærede Medlem forsøgte paa det, men indsaa vist snart, at det vilde glippe for ham, hvis han fort-